

צג:

עין משפט  
נר מצוה

[illegible]

**תורה אור השלם**  
1 ותפל שכא ותקחם  
וואת הנערים הבו לפי  
הרוב ואמלקה רק אני  
לכדי להגיד לך  
איוכ א טו  
2 הייתי כיום אכלני דרוב  
וקרה כלילה ותודי שנתני  
מעני כראשית לא מ

**כבא** זאב וברק. בשעת משלחת זאבים  
 אחד זאב: **א** הכי **אמאי** פא  
 באונס הוא. וזאת לאכי נמי דמוקי  
 בינאם וזאב מלא חס היה יכול להציל  
 יהוא וי"ל דלא חשבי להי פשיעה  
 ומהחילתו דכעין גניבה ואכידה וי"ל ללמוד מכאן  
 מהחילתו דכעין גניבה ואכידה וסופו  
 לחלונם דפטור ומהא דלמך רב  
 בגמרא הפקיד (ע"ל דף לו. וסס) אפי'  
 שומר שער שמכר לשומר חנם פטור  
 לפי שמכר לכן דעת אין ראייה דאפילו  
 שומר רב מחילתו ככעין גניבה ואכידה  
 וסופו לחלונם חייב אפילו הכי פטור  
 דלא לנו למכר שודאי שומר חנם  
 דאין לי שומר גמור ואכידה רמז  
 גניבה ואכידה אלא קסח בן דעת  
 רגיל לשומר הרבה אפילו מדברים  
 שאינן חייב ושמה אפילו מסר לשומר  
 חנם ופטריה מפשיעה פטור דלא  
 מחילתו ככעין דכעין פשיעה כהני:  
**איבעי** דף לעבורי חרא חרא.  
 נראה דלא חשבי לה  
 פשיעה מהאי טעמא אלא כעין גניבה  
 ואכידה ויחייב מטעמא דלדעתה  
 דהכי יומיני לך אגרא דמיטור  
 גמירותא יסירתא כרז קחדא ורבה בר  
 רב הונא דמדימי לה הכא ואחז שפיר  
 דקאמר במדבר ככר לווח קמאי שאלו  
 דלפטור דקדוק דלא לן קא אחאי  
 לווחו דמיתלא דפשיעה הוא שכן  
 חייבים דאפילו שומר חנם חייב וסבר  
 בר פפא דהכא כרבה דפרק הכונס  
 (ויק' דף נח). דלמך פשיעה דאיבעי  
 לך לעבורי חרא חרא חרא חרא חרא  
 ונא כרז כהנא דלמך חס הכי  
 פשיעה גבי נפלה לגינה: **אמר** רבה  
 ההם גברי דפרוטסקי הוו. אפילו  
 גגרים רבא אחי שפיר א"ע רבא  
 מוקי כהנאל קמא (סס דף קא):  
 מיתלא דרז הונא בר אינן שדקס  
 ונשבע אכל היכא דלא נשבע אפילו  
 שומר חנם עושה עמו דין ואיני  
 נשבע כהא דכרי השואל משיב וליה  
 אכל כמריה ליה: **דא** רבא קלא  
 הוו אמרי מצלין י"ה. והשאל אפילו  
 אלא הוכר הגנב הוה חייב כיון דפשע  
 ונא נקט גמרא הוכר הגנב אלא  
 ממשום התלמידים שהיו סבורים  
 דמשום דלמך הגנב חייבי:  
**סיגפה** ופתה אינו איננס. מיתה  
 דפשיעה דפשיעה גמורה  
 יהוא וי"ל דקמ"ל דאפילו יש לחלות  
 ולומר שמתה גם בשביל דבר אחר  
 אפילו הכי חייב דלא היה לו לכספה:  
 אינא

עמו דין ואינו נשבע אמר ר' מתני' זאב אחד אינו אוסר אוסר שני כלבים אינו אוסר אוסר הלסטים הרי זה אוסר מאלהן אבל הוליכן למקום אוסר <sup>נ</sup>עלתה לראשי צוקין ונזאב אחד אוסר אמר רב נח וזה אוסר: אמאי לוקי גברא לה מי אמרין אוקי גברא להדי ג נפשיה ודאי לא מסר נפשיה א

הא נטר כדנטרי אינשי אמר ליה אבוי אלא מעתה על למתא בעידנא דעיילי אינשי הכי נמי דפטור אמר ליה אין גנא פורתא בעידנא דגנו אינשי הכי נמי דפטור א"ל אין איתיביה אלו הם אונסין ששומר שכר פטור עליהן כגון יתפלל שכא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב אמר ליה התם בחזני מתא איתיביה עד מתי שומר שכר חייב לשמור עד כדי יחייתו ביום אכלני חורב וקרח כלילה א"ל התם נמי בחזני מתא אמר ליה אטו יעקב אבינו חזן מתא הוה דאמר ליה ללכך נטרי לך נטירותא יתירתא בחזני מתא איתיביה <sup>א</sup>ירועה שהיה רועה והניח עדרו ובא לעיר בא זאב וטרף ובא ארי ודרס אין <sup>ב</sup>אומדים אילו היה שם היה מציל אלא אומדין אותו אם יכול להציל חייב ואם לאו פטור מאי לאו דעל בעידנא דעיילי אינשי לא ידעל בעידנא דלא עיילי אינשי אי הכי אמאי פטור <sup>ג</sup>תחילתו בפשיעה וסופו באונס חייב דשמע קל אריה ועל אי הכי אומדין אותו מאי הוה ליה למעבר יהיה לו לקדם ברועים ובמקלות או הכי מאי איריא שומר שכר <sup>ד</sup>אפי' שומר חנם נמי דהא מר הוא דאמר שומר חנם שהיה לו לקדם ברועים ובמקלות ולא קידם חייב <sup>ה</sup>שומר חנם בחנם <sup>ו</sup>שומר שכר בשכר ועד כמה יעד כדי דמיהן והיכן מצינו בשומר שכר שחייב באונסין <sup>ז</sup>דהדר שקיל דמיהן מבעל הבית א"ל רב פפא לאבוי אי הכי מאי אהני ליה מינה נפקא מינה לכושא דחיותא אי נמי לטרחא יתירתא רב חסדא ורבה בר רב הונא <sup>ח</sup>לא סבירא להו הא דרבה דאמרי להכי יהבי לך אגרא לנטורי לי נטירותא יתירתא בר אדא סבולאה הוה קא מעבר חיותא אגמלא דגרש דחפה חרד לחברתה ושירתה במלא אתא לקמיה דרב פפא חייביה אמר ליה מאי הוה לי למעבר א"ל <sup>ט</sup>אבעי לך לעבורי חרד חרד א"ל ידעת ביה כבר אחתיך דמצי למעבר חרד חרד א"ל כבר צווחו קמאי דקמך ולא איכא דאשגח בהו איכו אפקיד כינתא בי רוניא אול שבו שמטיה מיניה לסוף הוכר הגנב אתא לקמיה דרב נחמן חייביה לימא פליגא דרב הונא בר אבין <sup>י</sup>דשלח רב הונא בר אבין <sup>יא</sup>נגנבה באונס ואח"כ הוכר הגנב אם שומר חנם הוא רצה נשבע רוצה נטושה נטוה דין אם שומר שכר הוא נטושה

בא"תם גברי דרמוסקא הוו קיימי דאי רב  
 שני זאבים אונם רבי יהודה אומר בשעת  
 ידוע הבבלי אומר משום רבי מאיר מרוח  
 "הארי הדוב והנמר והברדלס והנחש הרי  
 ידורי חיה ולסמים אינו אונם" מתה כדרכה ו  
 פלה הרי זה אונם "העלה לראש" צוקן ונפלה  
 מן בר יצחק ההיא בשעת משלחת זאבים ו  
 ידי גברא אמר רב "כלסמים מזויין איבעיא להו  
 ברא או דלמא האי מסר נפשיה והאי לא מסר  
 מר ליה אביי לרבא אשכחיה רועה ואמר ליה גנ

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

זין (6) אצידה אלל אונג: כזוני מפס.  
 שמך אצזי היער עליהם לשמור גופם  
 ויורטא ימירטא: ארי ודרס. ארי דרכו  
 נאח. ודרך זאב וטורפה חיה והולכיה  
 במקום שהוא בטוח וסם הורגה: מאי  
 לאו וכו'. אפ"ה חייב: א"ה אמאי  
 פטור. כי אין יכול להציל: מחמתו  
 קטיו בפשיעה. גבי כל מזיקין  
 קטיו וקלים דהוא יכול להציל שזרי  
 הניחם וזא לא וסופו נמי נהי דמזיק  
 חזק בא עליהן שזם היה שם לא היה  
 יכול להציל והיכל אונם מהיו מחמתו  
 בפשיעה הוה דחייב דהי דר פסקין  
 להחלל המפקדיד (ועלי דף ע"א).  
 דשעת קול ארי ועל. ארימחו שאטם  
 הוא: שומר חנם יש לו לקדם בחנם.  
 ולא לשכור אנשים. ושומר שזר יש  
 עליו לשכור: עד כדי דמיא. של  
 בהמות: וסבין מלינו. דקא רמז.  
 עליה לשכור אנשים משל: לנפורה  
 דחיוסא. כושר הבהמות שמכיר בכן  
 ככר ולמודות בזימו: לנפורה יסירא.  
 שלא יעזר לחזור אחר הבהמות  
 לקטל: לא פניא להו הא דרבה.  
 דקאמ לעיל דמזיק נטר דנפריי ארישי  
 הוא אדך (אטום ופטורי): להכי יבכי  
 לך וכו'. ונהי דלאו פשיעה הוא אונם  
 נמי לא היו והיכל כאצידה: אמנא  
 דנרש. גזר של נרש: ככר אספין  
 ללומר בכן עמך ואומתך: שז. שז.  
 הגנב לטעים מזוין היה: חייבה  
 לשלם הואיל והוכרז הגנב ולא יפסיד  
 כלום עליו לטרוח אחר הגנב עד  
 שיוציא מידו: עושא עמו דין. פרעון.  
 והיינו פליגא דהא רוינא שומר חנם  
 הוא והייבה רב נחמן לשלמו.  
 דפרמוסא. אצזי השלטון היו שם:  
 ברתנ' בשעת משלח וזאים.  
 שחיה רעה משלחת בגזירת המלך  
 קופלת היא על אדם אחד: הליטס  
 גרסי. וחד ליטס קאמר: כנדרלם.  
 פוטין"ש בלע"י: סיגפס. עינה ברעב  
 או העמידה בקק בחמה ובחורף בצינה.  
 לענות נפש (נמדרג ל) מתרגם קנפסא  
 נפש: עלתה לראשי לוקי. אוקימנא  
 בפי המפקדיד (ועלי דף ע"א) תקפשו  
 ועלתה לזקוקן הרים חדין וגזוהין:  
 גמ' האי מפר נפשי. הלכטים  
 ע"מ כן בא או ליהרג או להרוג ויקח  
 נפשו אבן הרועה אין לו למסור  
 מפני על כל אשכחיה רועה. לגנב  
 קודם שנטל הימנו כלום וגזימו  
 ומירפו: אמר לו גנבא פריא. מוסרה.  
 ויבאש (שמות טז) מתרגמי' וקרי.  
 ובתשובות הגאונים ראיית סריא פושע:

זא קלא הוו אתו ומצלין ליה:  
משלחת זאבים אף זאב אחד  
אחת אינו אונס משתי רוחות  
אלו אונס <sup>א</sup>אימתי בזמן שבאו  
הרי זה אונס סנפה ומתה אינו  
ומתה אינו אונס: <sup>גמ'</sup> והתניא  
רבי יהודה היא: הלסטים הרי  
לסטים מזויין ורועה מזויין מהו  
נפשיה <sup>ה</sup>מסתברא דהאי מסר  
בא סריא בדוכתא פלגא יתיבינן  
כך

## מסורת הש"ס

(א) לעיל חא. [ע"ש] לקמן  
קו. (ב) ז"ל אחרים כר"ש  
וכ"ה כר"ף ור"ש.  
(ג) [לעיל זו: וס"ג].  
(ד) [וכ"ה נח. (ב) שם קח.].  
(ו) לעיל זו: (ז) אינם לפטור  
כ"ל רש"ל

## הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה הא נטר  
ונר' ואלו זה אבידה:

## גליון הש"ס

גמ' דהדר שקיל המיחן.  
עין כ"ק דף נה  
ע"א חוס' ד"ה א"י:  
במשנה האר' הרוב. ע'  
לקמן דף ק"ו ע"א חוס'  
ד"ה חסיו:

מוסף רש"י

[illegible]